

c. Hustrus selvstændige Indtægt, naar Ægteskabet er indgaaet efter Begyndelsen af det Regnskabsaar, der ligger til Grund for Skatteansættelsen for Skatteaaret 1941—42, og Indtægten er bortfaldet inden Udgangen af første Halvdel af dette Skatteaar.

Har Hustruens Indkomster i et eller flere af Sammenligningsaarene ikke været medregnet til Skatteyderens Indkomst for de paagældende Aar, nedsættes Merindkomstforhøjelsen efter en Omberegning af Merindtægten, hvorved der foruden til Skatteyderens egne Indkomster tillige tages Hensyn til Hustruens skattepligtige Indkomster for de paagældende Aar.

For de under b. nævnte Indtægters Vedkommende gælder denne Bestemmelse dog ikke ud over 4 pCt. p. a. af de paagældende Formueerhververs Beløb.

Stk. 4. a. Saafremt en Skatteyder, for hvis Vedkommende Indkomstskatten til Staten for Skatteaaret 1941—42 i Overensstemmelse med Bestemmelsen i Stk. 1 er beregnet med Forhøjelse paa Grund af Merindkomst, over for Finansministeren godtgør, at de ham for nævnte Skatteaar som Indkomst- og Formueskat til Staten, og den fælleskommunale Udligningsfond samt personlig Kommuneskat paalignede Skatter tilsammen overstiger 75 pCt. af hans Indkomst i det til Grund for Ansættelsen liggende Regnskabsaar uden Fradrag for personligt paalignede Skatter, vil Indkomstskatten til Staten være at nedsætte med den nævnte Forhøjelses Beløb. Nedsættelsen kan dog ikke ske med et større Beløb end det, hvormed den samlede Sum af de fornævnte Skatter overstiger 75 pCt. af hans foran anførte Indkomst.

b. I Tilfælde, hvor Nedslag i Indkomstskatten til Staten for Skatteaaret 1941—42 i Overensstemmelse med foranstaaende Regel er givet Skatteyderen, vil de ham for Skatteaarene 1942—43 og 1943—44 efter Bestemmelsen i § 6 d. i Lov Nr. 149 af 10. April 1922 tilkommende Fradrag for personligt paalignede Skatter være at nedsætte med et til Nedslaget svarende Beløb, fordelt med Halvdelen paa Skattefradraget for hvert af de nævnte Skatteaar.

§ 3.

Stk. 1. Skatten opkræves samt indbetales i Statskassen i Overensstemmelse med de i Lov Nr. 458 af 22. December 1939 § 12, Stk. 1—5, indeholdte Regler.

Stk. 2. I Tilfælde, hvor der ved det paalignede Skattebeløbs Opdeling i Terminsater fremkommer Brøkdele af en Øre, skal Kommunen være berettiget til, uden at dette dog paavirker dens Tilsvær over for Statskassen, at foretage den Afrunding af de enkelte Terminsater, der er nødvendig for, at disse kan opkræves med lige store Beløb, saaledes at Brøkdele af en Øre paa indtil $\frac{1}{2}$ Øre bortkastes, og Brøkdele af en Øre paa over $\frac{1}{2}$ Øre forhøjes til 1 Øre.

Stk. 3. I øvrigt kommer de i Lov Nr. 149 af 10. April 1922 indeholdte Regler til Anvendelse paa den i nærværende Afsnit A. omhandlede Indkomstskat til Staten.

B. Indkomstskat af Aktieselskaber m. m.

§ 4.

For de i Lov Nr. 149 af 10. April 1922 § 2, Nr. 5 a., nævnte, her i Landet hjemmehørende Selskaber udskrives for Skatteaaret 1941—42 dels Indkomstskat til Staten, beregnet efter de i fornævnte Lovs § 1, Nr. 3, og § 8, jfr. Lov Nr. 458 af 22. December 1939, indeholdte Regler, dels en overordentlig Indkomstskat, beregnet efter nedenstaaende Regler.

§ 5.

Stk. 1. Den overordentlige Skat svares i to Rater, der benævnes henholdsvis „Udbytteraten“ og „Restraten“.